

Vyjádření k nevydání poslance Roznera k trestnímu stíhání za výroky popírající holocaust

Mandátový a imunitní výbor ve sněmovně nedoporučil vydání poslance SPD Miloslava Roznera kvůli jeho výrokům o romském táboře v Letech u Písku. Poslanec v minulosti použil slovní spojení „neexistující pseudokoncentrák“, když kritizoval rozhodnutí vlády o vykoupení vepřína v Letech. Plénum sněmovny by o vydání Roznera mohlo jednat příští týden ve středu. Česká televize, 6. 3. 2019

Výrok „neexistující pseudokoncentrák“ je lež a jasné popírání holocaustu, které je výrazem předsudečného a nenávistného chování a jednání vůči příslušníkům židovské a romské komunity. Šíření nenávisti ohrožuje soužití celé společnosti. Takové výroky jsou nepřípustné. Z úst poslance – člena poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, zástupce svých voličů a veřejně působící osoby – je nebezpečnost výroku zvýšena tím, že má mnohem větší dosah a dopad na celou společnost.

Tím, že jiní poslanci – členové mandátního a imunitního výboru PS ČR – neschválili vydání poslance Roznera k trestnímu stíhání, jasně dávají celé společnosti najevo, jak v podobných situacích reagovat – lhostejně. Ve svých důsledcích jeho výroky tímto krokem schvalují. Poslanecká imunita se vztahuje na výroky pronesené na půdě poslanecké sněmovny, ale ne mimo ni.

Popírání holocaustu je nepřípustné obecně, v případě veřejně činných osob je o to nebezpečnější proto, že ovlivňuje celkovou atmosféru ve společnosti a posouvá hranice přijatelného. Odvolávání se mandátového a imunitního výboru na nestíhání poslanců za podobné výroky v minulosti nemá pro tento případ žádný význam a navíc je projevem nezodpovědného alibismu. Právě proto, aby nebylo možné pokračovat v této linii, je nutné se jasně a zodpovědně k věci vyjádřit. Výrok poslance Roznera je prokazatelně lživý a ani opakovaná lež se nestává pravdou.

Připojujeme se k prohlášení organizace In IUSTITIA:

V reakci na dnešní rozhodnutí Mandátního a imunitního výboru o nevydání poslance Roznera vydává organizace In IUSTITIA toto prohlášení:

Rozhodnutí Mandátního a imunitního výboru (Mal) se výrazně dotýká cti přeživších koncentračních táborů a jejich potomků. Ty Mal výbor nepovažoval za tolik podstatné, aby jejich názor vyslechl. Součástí spisu, který měl Mal výbor k dispozici je několik odborných vyjádření prokazující transgenerační trauma potomků přeživších i vyjádření organizací a institucí, které dbají na jejich památku, a zdůrazňují důležitost ochrany této památky před podobnými výroky. V tomto smyslu tedy Mal výbor promarnil jedinečnou šanci jednoznačně dát najevo, že v demokratickém právním státě je památka zavražděných takovou hodnotou, kterou je nutné chránit i nad mandát poslance.

Rozhodnutí Mal je dle našeho názoru nesprávné, neboť poslanci a poslankyně měli velmi limitovaný mandát. Měli především zhodnotit, zda jsou zde naplněny podmínky stíhání, tedy to, zda se výroku poslanec dopustil mimo poslaneckou sněmovnu. Jak je známo, svého výroku se mimo poslaneckou sněmovnu dopustil, a mělo být proto doporučeno jeho vydání.

Nyní bude rozhodovat PSP, vůči které má rozhodnutí Mal výboru pouze doporučující charakter. PSP tedy může a měla by rozhodnout zcela jinak, a to po důkladném vyslechnutí všech těch, který se týká – zástupců přeživších a odborníků z řad právníků, psychologů a politologů zabývajících se traumatem přeživších a popíráním nacistického genocidia.

Pokud by i PSP zastávala stejnou pozici jako Mal výbor, neznamena to, že by nemohl být po skončení svého mandátu poslanec Rozner dále stíhán. Jeho imunita je pouze procesní. Stát prostřednictvím státního zastupitelství dal jednoznačně najevo, že jednání poslance považuje za trestné a stíhat jej chce. Rozhodnutí Mal je pouze politickým rozhodnutím osob, které nejsou odborníky v oblasti trestního práva a de facto si osobují právo rozhodovat o tom, zda jednání poslance je trestné či není, ignorují tak moc soudní.

Je zjevné, že před námi stojí kauza, jejíž řešení není jednoduché, která ovšem ovlivní náš právní a především lidský prostor na řadu let.

Signatáři prohlášení:

František Lacko, IN IUSTITIA a Institut Tereziínské iniciativy

Tereza Štěpková, ředitelka, Institut Tereziínské iniciativy

Jiří Smlsal, historik, Institut Tereziínské iniciativy

Michal Schuster, historik, Institut Tereziínské iniciativy

Marie Smutná, metodička, lektorka, Institut Tereziínské iniciativy

Aletta Beck, historička, Institut Tereziínské iniciativy

Aneta Plzáková, Institut Tereziínské iniciativy

Dana Gabaľová, metodička a lektorka, Institut Tereziínské iniciativy

Růžena Ďordřová, sociální pracovnice a spolupracovnice Institutu Tereziínské iniciativy

Lenka Borgesová, členka dozorčí rady Institutu Tereziínské iniciativy

Pavel Baloun, doktorand, Fakulta humanitních studií UK / Francouzský ústav pro výzkum ve společenských vědách (CEFRES)

Věra Baumová, pozůstalá po obětech holocaustu, členka Tereziínské iniciativy

Karel Baum, pozůstalý po obětech holocaustu

Šimon Krýsl, kurátor, Národní lékařská knihovna, předseda správní rady Institutu Tereziínské iniciativy

Klára Čmelová, studentka historie a bohemistiky na Masarykově univerzitě v Brně

Ivana Gabaľová, lektorka vzdělávacích programů o holocaustu

Eva Fantová, Tereziínská iniciativa, 2. generace

Vít Strobach, historik, Ústav státu a práva Akademie věd ČR

Jakub Raška, doktorand, Historický ústav Akademie věd ČR

Zoja Franklová, členka Tereziínské iniciativy

Jana Kosáková, tajemnice, Nadace Židovské obce v Praze

Petr Karas, učitel, člen dozorčí rady Institutu Tereziánské iniciativy

Michal Frankl, historik, Masarykův ústav a Archiv Akademie věd ČR

Anna Hajkova, docentka moderních evropských kontinentálních dějin, University of Warwick, Spojené Království.